

In the previous דעל קרי the Gemara concluded that a בעל קרי is not only excluded from entering the מחנה שכינה, but is also excluded from entering the מחנה.

Although the משנה compares the בעל קרי to the מגע שרץ - a person who became אמא from touching a שרץ, who is excluded only from מחנה שכינה - מחנה שכינה

The Braisa is not comparing them regarding , rather regarding that they are both מטמא – become שמא even when the טומאה happens against their will.

Our Daf begins with another two challenges to this conclusion:

- מיתיבי בועל נדה כטמא מת

The same מגע שרץ בריית that compares a בעל קרי to a בעל קרי - also compares somebody who sleeps with a נדה to a נדה טמא מת , in that both are אסור to be in the מחנה שכינה. If the comparison between מחנה they may enter, shouldn't we assume that the comparison between בעל קרי is also about which מתנת שרץ and מתנת שרץ is also about which מתנת שרץ enter?

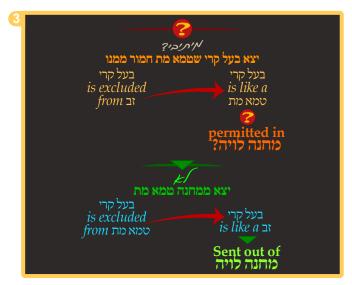
ם מיתיבי... יצא בעל קרי שטמא מת חמור ממנו – מיתיבי... יצא בעל קרי שטמא מת חמור ממנו – The ברייתא says that a בעל קרי is - excluded – presumably from the הלכה who is sent out of הלכה, and is instead like a טמא מת who is only sent out of – מחנה שכינה – מחנה שכינה is permitted in בעל קרי !?מחנה לויה!

The גמרא answers:

בעל קרי אלא, יצא ממחנה טמא בעל הרי is sent even further out than a אנא , and is treated like a בי who is sent out of מחנה מחנה, even though טמא מה is in certain ways more stringent than בעל קרי.

4 הצדימי 'ר אבדימי 'ר has an entirely different source to teach that a מחנה לויה is sent out of even the בעל קרי:

The פסוק that talks about a בעל קרי first says;

and then says:

- and then says:

- to indicate that he has to be sent out of two מחנות מחנות.

- ומיחוי קרביו the משנה had said that the מיחוי of the מקרבן פסח's intestines can be done on שבת.
 - מאי מיחוי קרביו the גמרא has two possibilities of what this means:
 - רב הונא אמר שמנקבן בסכין R' Huna says it means to make a hole in them with a knife to drain the liquid from them.

ומיחוי קרביו

Can be done on שבת
מאי מיחוי קרביו

בבל

בבל

בבל

שמוקבן בסכין

To make a hole in the intestins
with a knife
To drain the liquid

• חייא בר רב אמר שירקא דמעייא דנפקא אגב דוחקא דסכינה - Chiya bar Rav says it refers to scraping the slime off the intestines with the knife, based on the second half of the ישעיה in ישעיה in פסוק בשים כדברם וחרבות מחים גרים יאכלו - and the ruined homes of the "rotten ones" strangers will consume - we see here that the פסוק uses the term מחים (similar to מיחוי) to refer to "rotten people".

חייא בר רב אמר

סירקא דמעייא דנפקא

אגב דוחקא דסכינה

אגב דוחקא דסכינה

Scraping the slime off
the intestines with the knife

ורעו כבשים כדברם

ורעו כבשים כדברם

Strangers will consume

• The gemora then goes on to explain the first half of the פסוק:

"העו כבשים כדברם" – the sheep will graze "כדברם" – which אבי understands to mean that the צדיקים will get the homes of the עתידין, and רבא understands this as Rav taught - that עתידין בא עתידין will have the ability to perform מווים in the future. Whereas עוד ישבו זקנים ווקנות of נישבו זקנים ווקנות נישבו זקנים ווקנות נישבו זקנים ווקנות of ישבו זקנים ווקנות.

- Once we mention עולם הבא poses three contradictions in טולם about אולם הבא and resolves each one.
 - The פסוק says "בלע המות לנצח" there won't be any more death, but then says "דן מאה שנה ימות" people will die at an old age? כאן בעובדי כוכבים Jews will no longer die, but those עובדי כוכבים who are still around to tend to our needs will die at an old age.

• The פסוק says "חפרה הלבנה ובושה החמה", indicating that the sun and moon will no longer shine, but another פסוק says מוחלה אור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת" והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת" – the sun and the moon will shine very strongly? Either, the first פסוק is talking about עולם הבא and the second ימות המשיח is just like המשיח ימות הבא but the first מחנה שכיוק is talking about the מחנה שכינה and the second פסוק is about the מחנה צדיקים.

• The פסוק says "אני אמית ואחיה" - Hashem will bring dead back to life, and then says "מחצתי ואני ארפא" that he heals the sick, which should be obvious once we know that He does המתים!

- 1 The gemara has two ways to understand this:
 - First, האני אמית אני that Hashem gives life to the very same people who died and מכאן תחיית שאין האומרים מכאן תשובה לאומרים שאין החיית המתים כון התורה this proves that there is תורה in the תורה.
 - Second, that Hashem will first bring people back to life and only then will he heal their wounds.

- Back to the mishna...
 - והקטר חלביו the משנה allows burning the fats of the קרבן שבת חס פסח שבת even though it may be burned all night - when Shabbos is over.

אמר רבי שמעון בא וראה כמה חביבה מצוה בשעתה - see how very precious is a mitzvah in its right a proper time - so much so that we allow burning the fats of the קרבן פסח at the earliest opportunity, even if it comes out on שבת!

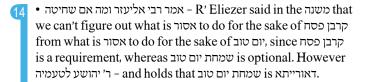

• הרכבתו והבאתו - the משנה said that according to the תנא קמא we cannot remove an animal's wart on שבת, but there is a ברייתא says יבלת במקדש - that we can cut off a wart by hand in the בית המקדש?

The גמרא gives two answers:

- הא ביבשה we can remove a dry wart by hand, but not a moist wart.
- א ביד הא בכלי we may remove a moist wart by hand but not with a כלי. However since a dry wart just crumbles, it may therefore be removed even with a כלי.

The gemora now explains...

There are two general approaches toward פסח on סטחת יום טוב on סטח on and סוכות. On the one hand the פסוק says "עצרת לה' אלקיך" - the day should be for Hashem. On the other hand another says "עצרת תהיה לכם" – the day should be for you.

So how do we resolve this contradition?

- תורה is really giving us two options - either dedicate the day entirely to Hashem or dedicate it entirely to feasting.
- יהושע on the other hand understands that the תורה is telling us to divide the day חציו לה' וחציו לכם – half for Hashem and half for

However there are several days that even ר' אליעזר agrees must also have a component of לכם:

- One is יום שנתנה בו תורה הוא it was the day the torah was given.
- Two is Shabbos because the עונג is עונג physical enjoyment.
- And three is פורים because the מצוה is משתה ושמחה feasting and rejoicing.

עצרת לה' אלקין

ר' יהושע

רבי אליעזר

- The דף concludes with the הנהגות of two אמוראים with regard to שמחת יום טוב:
 - First, מר בריה דרבינא fasted the entire year except for Shavuos, Purim and ערב יום הכפרים because כל האוכל ושותה בתשעה ביום הכפרים anybody anybody בתשעה בו מעלה עליו הכתוב כאילו מתענה תשיעי ועשירי יו"כ is considered to have fasted both עיו"כ מיו"כ.
 - Second, רב יוסף אב asked for specially good meat to celebrate רב יוסף איכא בשוקא because שבועות במה יוסף איכא בשוקא בקא גרים כמה יוסף איכא בשוקא if not for the day of the giving of the תורה nothing would distinguish me רב יוסף from everybody else in the market. would review his learning every 30 days and celebrate the joy of completing תורה.

